

Uitzending van werknemers binnen de Europese Unie: de meldingsplicht

Hans van Velzen,
Van Velzen C.S.

In het vorige nummer van Fenedexpress is ingegaan op het verrichten van werkzaamheden in de EU door bijv. service engineers en consultants in dienst van een bedrijf in Nederland, meer in het bijzonder met betrekking tot het voorkomen van dubbele sociale premieheffing door aanvraag van een zogenoemde (E)101 verklaring.

In deze bijdrage wordt ingegaan op de meldingsplicht die in verschillende EU-landen geldt met betrekking tot het verrichten van werkzaamheden door buitenlandse bedrijven, bijvoorbeeld door Nederlandse bedrijven die tijdelijk op een installatie-, onderhouds- of consultingproject in België of Frankrijk werkzaam zijn.

De meeste Europese Lidstaten hebben tegenwoordig een systeem van administratieve maatregelen, waarmee controle kan worden uitgeoefend op de uitzending van werknemers binnen de EU.

Een Nederlandse werkgever die tijdelijk werknemers naar een ander EU-land uitzendt, heeft vrijwel altijd te maken met een aantal verplichtingen, waaronder een meldingsplicht in het betreffende EU-land. Het niet naleven van dergelijke verplichtingen kan lei-

den tot strafrechtelijke of administratieve sancties voor de werkgever, de uitgezonden werknemer en de partij bij wie de werkzaamheden worden uitgevoerd.

In het algemeen dient bij meldingen in het buitenland, informatie te worden verstrekt over de aard en duur van de werkzaamheden, over de personen die worden uitgezonden, over het uitzendende bedrijf en over het ontvangende bedrijf.

Een van de meest aansprekende meldingsregelingen betreft die van België, die regeling is beter bekend als "Limosa".

België

Sinds 2007 geldt in België de verplichting voor onder meer buitenlandse werkgevers en zelfstandigen om hun activiteiten in België aan de Belgische overheid te melden voordat zij met hun werkzaamheden in België beginnen; de zogenaamde "Limosa-aangifte" ook wel "Limosa-melding" genoemd, kan elektronisch gebeuren. Na de melding ontvangt men direct een ontvangstbewijs. Dit document dient de buitenlandse werknemer te overleggen aan de Belgische klant of opdrachtgever voordat hij of zij met zijn of haar werkzaamheden in België begint.

De Limosa-melding bevat onder andere gegevens over de identiteit van de werkgever, de duur van de uitzending, de soort werkzaamheden die worden verricht, de plaats van de werkzaamheden, de wekelijkse werktijden en het uurrooster.

Door deze melding wordt een Nederlandse werkgever ontslagen van de verplichting om bepaalde Belgische

sociale documenten en werkreglementen bij te houden. Echter, indien de uitzending langer duurt dan twaalf maanden moet de Nederlandse werkgever wel sociale documenten bijhouden conform Belgische wetgeving.

Er kan onderscheid worden gemaakt naar een reguliere en een vereenvoudigde Limosa-melding.

Een reguliere Limosa-melding is geldig voor de duur van de activiteiten in België. Indien de uitvoering van een opdracht in België langer in beslag neemt dan in eerste instantie werd gemeld, dient een nieuwe melding te worden gedaan, voor het verstrijken van de aanvankelijk gemelde duur. Indien de opdracht niet plaatsvindt, dient de daarop betrekking hebbende Limosa-melding te worden geannuleerd.

Een vereenvoudigde Limosa-melding is mogelijk voor werknemers die regelmatig in België verblijven en die hun activiteiten structureel in verschillende landen, waaronder België uitoefenen. In dat geval is het niet nodig de plaats van werkzaamheden, een uurrooster en gegevens van de klant in België te vermelden.

De vereenvoudigde Limosa-melding is maximaal twaalf maanden geldig; de vereenvoudigde melding kan onder voorwaarden steeds worden vernieuwd.

De Limosa-melding is een wettelijke verplichting. Niet-naleving kan leiden tot strafrechtelijke of administratieve sancties voor de werkgever, de werknemer en degene bij wie de werkzaamheden in België worden uitgevoerd, met andere woorden de klant of opdrachtgever van de uitzendende werkgever.

Voor sommige korte opdrachten in België gelden vrijstellingen van de Limosa-melding.

Limosa gelijke meldingsplicht

Een met Limosa vergelijkbaar meldingssysteem bestaat in een aantal andere EU-Lidstaten, waaronder Denemarken, Frankrijk, Luxemburg, Oostenrijk, Portugal en Spanje. Indien in gemelde landen werkzaamheden worden verricht, dient voorafgaand daaraan een melding aan de bevoegde overheidsinstantie te worden gedaan.

Beperkte meldingsplicht

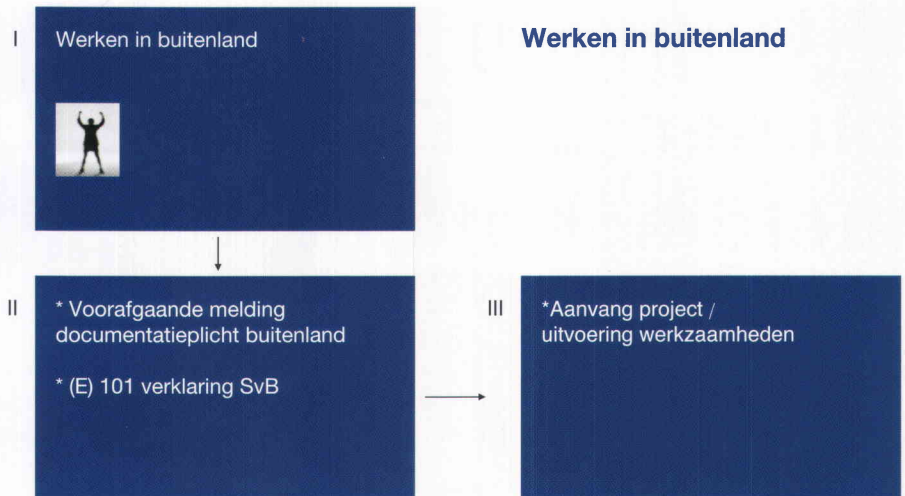
Een beperkte meldings- of documentatieplicht geldt in Europese landen zoals Duitsland, Engeland, Estland, Finland, Hongarije, Ierland, Italië, Slovenië, Slowakije, Tsjechië, Zweden en Zwitserland.

Conclusie

Een groot aantal EU-Lidstaten kent een meldingsplicht ten aanzien van uitgezonden (buitenlandse) werknemers afkomstig van een in het buitenland gevestigde onderneming. De regels, voorwaarden en wijze waarop de melding moet worden gedaan verschillen van land tot land. Voor alle Lidstaten geldt de verplichting arbeidsgerelateerde (inclusief sociale) documenten bij te houden en te bewaren, veelal op de locatie waar de werkzaamheden worden verricht. Doel hiervan is om te kunnen controleren of de uitzendende werkgever de arbeidsvoorwaarden in acht neemt en ervoor zorgt dat de arbeidsomstandigheden voor de uitgezonden werknemers conform de wetten van de betreffende Lidstaat zijn.

(E)101 verklaringen & projecten buitenland

Ingeval de uitgezonden werknemer beschikt over een (E)101 verklaring, dan mag de ontvangende Lidstaat op grond van de Europese Verordening 1408/71 normaliter niet als eis stellen dat er voor die werknemer sociale zekerheidsdocumenten op grond van

het in de ontvangende Lidstaat geldende recht worden bijgehouden. Een (E)101 verklaring kan worden aangevraagd bij de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank en heeft als doel om aan te geven dat de werknemer tijdens het verrichten van de werkzaamheden in het buitenland deelneemt aan het Nederlandse sociale zekerheidssysteem. In de ontvangende Lidstaat hoeven dan geen premies te worden afgedragen voor de uitgezonden werknemer.

Indien consultants of service engineers op projectbasis werkzaam zijn in meerdere landen binnen de EU, kan dat als zodanig worden aangegeven bij aanvraag van een (E)101 verklaring. Een dergelijke verklaring wordt in principe voor twaalf maanden afgegeven en kan onder voorwaarden steeds met twaalf maanden worden verlengd. Zie daarvoor ook de bijdrage "Werken over de Nederlandse landsgrenzen" in het vorige nummer van Fenedexpress.

Van Velzen C.S. assisteert bij het doen van de hiervoor omschreven meldingen in het buitenland en bij het aanvragen van (E)101 verklaringen bij de SVB.

Van Velzen C.S. is een internationaal juridisch dienstverlener, die zich toelegt op de juridische aspecten van internationale handel en dienstverlening met name voor wat betreft distributie en agentuur, op uitzendingen naar en vanuit het buitenland met name voor wat

betreft visa, werkvergunningen en (E)101 verklaringen, alsmede op bedrijfsvestigingen in en vanuit het buitenland.

Opmerking

Het voorgaande is niet uitputtend bedoeld. De inhoud van dit artikel heeft een informatieve strekking, is globaal en beschrijvend van opzet en is niet bedoeld als juridisch advies of als leidraad voor o.m. migratie-, contract- of handelsaangelegenheden. Aan deze informatie kunnen geen rechten worden ontleend.

Hans van Velzen, Van Velzen C.S. The Netherlands B.V
<http://www.vviworld.net>
hans.van.velzen@vviworld.net

www.fenedexpress.nl
Medewerkers in het buitenland